

Καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων

Με την υποστήριξη που παρέχει στα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει να ενισχύσει τη συμμετοχικότητα και τη συνοχή της ευρωπαϊκής κοινωνίας, και να προσφέρει σε όλους τους πολίτες ίση πρόσβαση στις ευκαιρίες και στους διαθέσιμους πόρους.

Νομική βάση

Άρθρα 19, 145-150 και 151-161 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Στόχοι

Η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού συγκαταλέγεται στους ειδικούς στόχους της ΕΕ και των κρατών μελών στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής. Σύμφωνα με το άρθρο 153 ΣΛΕΕ, η κοινωνική ενσωμάτωση μπορεί να επιτευχθεί αποκλειστικά και μόνο στη βάση συνεργασίας μη νομοθετικής φύσης, όπως είναι η ανοικτή μέθοδος συντονισμού (ΑΜΣ), ενώ το άρθρο 19 ΣΛΕΕ επιτρέπει στην ΕΕ να αναλαμβάνει δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων τόσο με την παροχή νομικής προστασίας σε τυχόν θύματα όσο και με τη θέσπιση μέτρων ενθάρρυνσης.

Επιτεύγματα

A. Καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού

Από το 1975 έως το 1994, η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα υλοποίησε μια σειρά από πιλοτικά σχέδια και προγράμματα που είχαν σχεδιαστεί για την καταπολέμηση της φτώχειας και του αποκλεισμού. Ωστόσο, λόγω απουσίας νομικής βάσης, η δράση της Κοινότητας στον τομέα αυτόν αμφισβητείτο συνεχώς.

Η κατάσταση άλλαξε το 1999, όταν τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη του Άμστερνταμ, η οποία κατοχύρωσε την εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού ως στόχο της κοινοτικής κοινωνικής πολιτικής. Το 2000 συγκροτήθηκε η Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και με την Επιτροπή (Άρθρο 160 ΣΛΕΕ).

Η Στρατηγική της Λισαβόνας, η οποία δρομολογήθηκε το 2000, δημιούργησε μηχανισμό εποπτείας και συντονισμού που περιλάμβανε χάραξη στόχων, μέτρηση της φτώχειας βάσει ενός συνόλου από δείκτες και μεγέθη αναφοράς, κατευθυντήριες γραμμές για τα

κράτη μέλη και εθνικά σχέδια δράσης κατά της φτώχειας. Επίσης, θέσπισε έναν νέο μηχανισμό διακυβέρνησης για τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών: την ανοικτή μέθοδο συντονισμού (ΑΜΣ), μια εθελοντική διαδικασία πολιτικής συνεργασίας βάσει συμφωνηθέντων κοινών στόχων και δεικτών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων και της κοινωνίας των πολιτών, συνεργάζονται επίσης στο πλαίσιο της διαδικασίας. Από το 2006, ένα νέο πλαίσιο πολιτικής, η ανοικτή μέθοδος συντονισμού στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και της κοινωνικής ένταξης (κοινωνική ΑΜΣ), έχει ομαδοποιήσει και ενοποιήσει τρεις χωριστές ΑΜΣ στους τομείς της κοινωνικής ένταξης, της υγείας και της μακροχρόνιας φροντίδας, και των συντάξεων.

Με τη [σύσταση](#) που εξέδωσε τον Οκτώβριο του 2008 σχετικά με την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας, η Επιτροπή δήλωσε ότι τα κράτη μέλη πρέπει «να χαράξουν και να εφαρμόσουν μια ολοκληρωμένη συνολική στρατηγική για την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας, στρατηγική που να συνδυάζει επαρκή εισοδηματική στήριξη, αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς και πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες».

Μία από τις βασικές καινοτομίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η οποία εγκρίθηκε το 2010, ήταν ο νέος κοινός στόχος για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού: η μείωση του αριθμού των Ευρωπαίων που διαβιούν κάτω από το εθνικό όριο φτώχειας κατά 25% και η έξοδος 20 εκατομμυρίων ανθρώπων από τη φτώχεια. Ο αριθμός των ατόμων που αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας και αποκλεισμού (AROE) αυξήθηκε μεταξύ του 2009 και του 2012, στη συνέχεια όμως άρχισε να μειώνεται. Το 2019, το 21,1% του πληθυσμού της ΕΕ, που ισοδυναμεί με 92,4 εκατομμύρια άτομα, κινδύνευαν από φτώχεια ή κοινωνικό αποκλεισμό, ποσοστό ελαφρώς χαμηλότερο από το 2018 (21,6%).

Για να υλοποιήσει τον στόχο μείωσης της φτώχειας, η Επιτροπή δρομολόγησε τον Δεκέμβριο του 2010 την Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, ως μία από τις επτά εμβληματικές πρωτοβουλίες για τη στρατηγική «Ευρώπη 2020, σε συνδυασμό με μια σειρά από σημαντικές πρωτοβουλίες, όπως η αξιολόγηση των στρατηγικών για την ενεργητική ένταξη σε εθνικό επίπεδο και η [Λευκή Βίβλος για τις συντάξεις](#) (COM(2012) 0055).

Για να αντιμετωπίσει τον αυξανόμενο αριθμό των ατόμων που ζουν στην Ευρώπη υπό την απειλή της φτώχειας λόγω της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, το 2013 η Επιτροπή ενέκρινε δύο ακόμη πρωτοβουλίες .

Με την ανακοίνωσή της, τον Φεβρουάριο του 2013, υπό τον τίτλο «Στοχεύοντας στις κοινωνικές επενδύσεις για την ανάπτυξη και τη συνοχή — Δέσμη μέτρων για τις κοινωνικές επενδύσεις», η Επιτροπή παρότρυνε τα κράτη μέλη να δώσουν προτεραιότητα στις κοινωνικές επενδύσεις προς όφελος των πολιτών, και ειδικότερα των παιδιών, προκειμένου να σπάσει ο κύκλος της ανισότητας.

Μετά τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου το 2010, το 2013, έπειτα από εκκλήσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, η Επιτροπή παρουσίασε [πρόταση](#) για την ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης στη διακυβέρνηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Κύριο στοιχείο της είναι ο κοινωνικός πίνακας αποτελεσμάτων, ο οποίος συνιστά εργαλείο ανάλυσης για τον εντοπισμό εξελίξεων σε ολόκληρη την ΕΕ

που χρειάζονται πιο στενή παρακολούθηση. Ο πίνακας αποτελεσμάτων περιλαμβάνει 14 πρωταρχικούς δείκτες, συμπεριλαμβανομένων δεικτών για την εισοδηματική ανισότητα, το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, το ποσοστό κινδύνου φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού (AROE), το ποσοστό των νέων που βρίσκονται εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης (EAEK) και τον αντίκτυπο των κοινωνικών παροχών στη μείωση της φτώχειας.

Ο πίνακας αποτελεσμάτων περιλαμβάνεται στην κοινή έκθεση για την απασχόληση της ετήσιας επισκόπησης της ανάπτυξης (ΕΕΑ), που προσδιορίζει στρατηγικής σημασίας πολιτικές προτεραιότητες και αποτελεί το πρώτο βήμα της ετήσιας διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Το 2020, η Επιτροπή von der Leyen ανανέωσε την ΕΕΑ, μετονομάζοντάς την σε ΕΣΒΑ (Ετήσια Επισκόπηση της Βιώσιμης Ανάπτυξης) και ενσωματώνοντας σε αυτήν τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένων των στόχων «Μηδενική φτώχεια», «Μηδενική πείνα» και «Μείωση της ανισότητας».

Τον Νοέμβριο του 2017 και τα τρία κύρια θεσμικά όργανα της ΕΕ εξέφρασαν την προσήλωσή τους στον [ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων](#) σε μια κοινή διακήρυξη. Ο πυλώνας ορίζει την κοινωνική προστασία και ένταξη ως έναν από τους τρεις βασικούς τομείς ([2.3.1 Κοινωνική πολιτική και πολιτική απασχόλησης: γενικές αρχές](#)).

Ο πυλώνας έχει χρησιμοποιηθεί για τη δρομολόγηση σειράς νομοθετικών και πολιτικών πρωτοβουλιών, όπως η [οδηγία \(ΕΕ\) 2019/1152](#) σχετικά με διαφανείς και προβλέψιμους όρους εργασίας, και η δέσμη μέτρων για την κοινωνική δικαιοσύνη, στην οποία περιλαμβάνονται ο [κανονισμός \(ΕΕ\) 2019/1149](#) για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αρχής Εργασίας, και η [σύσταση του Συμβουλίου](#), της 8ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με την πρόσβαση στην κοινωνική προστασία για τους εργαζομένους και τους αυτοαπασχολούμενους. Τον Οκτώβριο του 2020, η Επιτροπή δημοσίευσε την [πρόταση](#) οδηγίας σχετικά με επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση (COM(2020)0682) με στόχο την καταπολέμηση της φτώχειας των εργαζομένων. Το 2021, η Επιτροπή θα προτείνει μια ευρωπαϊκή εγγύηση για τα παιδιά για να παράσχει ένα ενωσιακό πλαίσιο δράσης με σκοπό την καταπολέμηση του χρόνιου προβλήματος της παιδικής φτώχειας και θα παρουσιάσει σχέδιο δράσης για την εφαρμογή του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων. Θα υποβάλει επίσης νομοθετική πρόταση για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων σε πλατφόρμες.

B. Νομοθεσία κατά των διακρίσεων

Το 1997 μπορεί να θεωρηθεί κομβική χρονιά διότι ένα νέο άρθρο, το άρθρο 13 (σήμερα άρθρο 19 ΣΛΕΕ), εισάγεται στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣΕΚ) και εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να αναλαμβάνει δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων για ένα ευρύ φάσμα από νέους λόγους, μεταξύ των οποίων η φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, η θρησκεία ή οι πεποιθήσεις, η αναπηρία, η ηλικία και ο σεξουαλικός προσανατολισμός. Το 2003, το εν λόγω άρθρο τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη της Νίκαιας, ώστε να καταστεί δυνατή η θέσπιση μέτρων ενθάρρυνσης. Το 2017, ο ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων επιβεβαίωσε και πάλι τις αρχές της ισότητας των φύλων και των ίσων ευκαιριών.

Εγκρίθηκαν ορισμένες οδηγίες στον συγκεκριμένο τομέα:

- η [οδηγία για τη φυλετική ισότητα](#) (2000/43/EK)·
- η [οδηγία για την ισότητα στην απασχόληση](#) (2000/78/EK)·
- η [οδηγία για την ίση μεταχείριση](#) (2006/54/EK), με την οποία συγχωνεύονται ορισμένες παλαιότερες οδηγίες περί ίσων ευκαιριών για άνδρες και γυναίκες.
- η [οδηγία \(ΕΕ\) 2019/1158](#) σχετικά με την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής για τους γονείς και τους φροντιστές, η οποία θέτει σε ένα ευρύτερο πλαίσιο τον επιμερισμό, μεταξύ γυναικών και ανδρών, των ευθυνών που αφορούν την φροντίδα.

Δύο ακόμη προτάσεις της Επιτροπής για οδηγίες με σκοπό την ενίσχυση της ισότητας δεν κατάφεραν να λάβουν την έγκριση του Συμβουλίου: η οδηγία για την ισορροπία εκπροσώπηση των φύλων στα διοικητικά συμβούλια των εταιρειών, που προτάθηκε το 2012, και η οδηγία για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης των προσώπων εκτός του τομέα της απασχόλησης (η οριζόντια οδηγία κατά των διακρίσεων), η οποία υποβλήθηκε το 2008. Και οι δύο προτάσεις αναφέρονται ως εκκρεμείς προτάσεις προτεραιότητας στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2021.

Γ. Χρηματοδότηση από την ΕΕ

Το κύριο χρηματοδοτικό μέσο είναι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), το οποίο διαθέτει κονδύλια της ΕΕ για τη συγχρηματοδότηση δράσεων που έχουν στόχο την καταπολέμηση των διακρίσεων και την παροχή συνδρομής στα πλέον μειονεκτούντα άτομα, ώστε να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας ([2.3.2](#) Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο).

Το πρόγραμμα «Απασχόληση και Κοινωνική Καινοτομία» (EaSI) τελεί υπό την άμεση διαχείριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Παρέχει χρηματοδότηση σε επίπεδο ΕΕ για τον εκσυγχρονισμό των πολιτικών απασχόλησης και των κοινωνικών πολιτικών με στόχο τη διασφάλιση επαρκούς και αξιοπρεπούς κοινωνικής προστασίας, την προώθηση βιώσιμης απασχόλησης υψηλής ποιότητας, και την καταπολέμηση των διακρίσεων, του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας. Ένας από τους τρεις άξονες του —ο άξονας «Πρόοδος»— παρέχει χρηματοδότηση για τη δοκιμή καινοτομιών στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής και της πολιτικής της αγοράς εργασίας.

Τον Μάρτιο του 2014, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν τον [κανονισμό \(ΕΕ\) αριθ. 223/2014](#) για το Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας προς τους Απόρους (FEAD). Το Ταμείο στηρίζει τις δράσεις των κρατών μελών για την παροχή υλικής συνδρομής υπέρ των απόρων, σε συνδυασμό με μέτρα κοινωνικής ένταξης. Τον Απρίλιο του 2020, το FEAD τροποποιήθηκε στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων της πρωτοβουλίας επενδύσεων για την αντιμετώπιση του κορονοϊού+ (CRII+) με σκοπό τη διάθεση πρόσθετων πόρων για τα έτη 2020, 2021 και 2022.

Τον Μάιο του 2018, η Επιτροπή εξέδωσε την πρότασή της για ένα ΕΚΤ+ (2021–2027), με χρηματοδότηση ύψους 101,2 δισ. ευρώ. Η εν λόγω πρόταση βρίσκεται ακόμη στο στάδιο έγκρισης.

Τον Σεπτέμβριο του 2020, δρομολογήθηκε το ευρωπαϊκό μέσο προσωρινής στήριξης για τον μετριασμό των κινδύνων ανεργίας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης (SURE)

προκειμένου να στηριχθούν τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να αντιμετωπίσουν την πανδημία COVID-19 και να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας και τα εισοδήματα, ιδίως μέσω προγραμμάτων βραχυπρόθεσμης εργασίας. Το μέσο μπορεί να παρέχει ενωσιακά δάνεια συνολικού ύψους έως 100 δισεκατομμυρίων ευρώ στα πληττόμενα κράτη μέλη με σκοπό την αντιμετώπιση αιφνίδιων αυξήσεων στις δημόσιες δαπάνες.

Δ. Στρατηγικές της ΕΕ για ειδικές ομάδες

Τον Νοέμβριο του 2010, η Επιτροπή ενέκρινε [ευρωπαϊκή στρατηγική για την αναπηρία 2010-2020](#) η οποία οδήγησε σε πιλοτικό σχέδιο για μια ευρωπαϊκή κάρτα αναπηρίας και σε νομοθετικά μέτρα όπως η πράξη για την προσβασιμότητα στον ιστό [[οδηγία \(ΕΕ\) 2016/2102](#)] και η ευρωπαϊκή πράξη για την προσβασιμότητα [[οδηγία \(ΕΕ\) 2019/882](#)]. Η δημοσίευση νέας στρατηγικής της ΕΕ για την αναπηρία μετά το 2020 έχει προγραμματιστεί για το πρώτο τρίμηνο του 2021.

Η Επιτροπή von der Leyen προσδιόρισε την οικοδόμηση μιας Ένωσης ισότητας ως μίας από τις βασικές προτεραιότητές της, γεγονός που οδήγησε σε μια σειρά πρωτοβουλιών. Τον Μάρτιο του 2020, η Επιτροπή παρουσίασε μια νέα [στρατηγική για την ισότητα των φύλων 2020-2025](#), σε συνέχεια [της στρατηγικής δέσμευσης για την ισότητα των φύλων 2016-2019](#).

Ακολούθησε, τον Σεπτέμβριο του 2020, ένα νέο [σχέδιο δράσης της ΕΕ για την καταπολέμηση του ρατσισμού 2020-2025](#), το οποίο θα περιλαμβάνει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας για τη φυλετική ισότητα. Στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης, η Επιτροπή παρουσίασε ένα νέο [στρατηγικό πλαίσιο της ΕΕ για την ισότητα, την ένταξη και τη συμμετοχή των Ρομά](#) και πρότείνει μια [σύσταση του Συμβουλίου για την ισότητα, την ένταξη και τη συμμετοχή των Ρομά](#).

Τον Νοέμβριο του 2020, η Επιτροπή παρουσίασε την πρώτη στην ιστορία [στρατηγική της ΕΕ για την ισότητα των λεσβιών, των ομοφυλόφιλων, των αμφιφυλόφιλων, των διεμφυλικών, των μεσοφυλικών, των μη δυαδικών ατόμων και των κουίρ \(ΛΟΑΤΚΙ\)](#), η οποία περιλαμβάνει δέσμευση για τη δημοσίευση έκθεσης σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας για την ισότητα στην απασχόληση έως το 2022.

Τον Νοέμβριο του 2020, η Επιτροπή ενέκρινε επίσης ένα [σχέδιο δράσης για την ενσωμάτωση και την ένταξη 2021-2027](#) στο οποίο διατυπώνονται προτάσεις σε τέσσερις τομείς: εκπαίδευση, απασχόληση, στέγαση και υγεία, με σκοπό την προώθηση της ενσωμάτωσης και της κοινωνικής ένταξης των μεταναστών και των ατόμων με μεταναστευτικό υπόβαθρο.

Τα μέτρα της ΕΕ επικεντρώθηκαν επίσης στους νέους. Το 2012, αντιμέτωπη με υψηλό αριθμό άνεργων νέων, η Επιτροπή πρότείνει μια Δέσμη μέτρων για την απασχόληση των νέων, η οποία συνοδεύτηκε το 2013 από τις Εγγυήσεις για τη νεολαία. Για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 και των δυσανάλογων επιπτώσεων που παρατηρήθηκαν στους νέους, τον Ιούλιο του 2020, η Επιτροπή πρότείνει τη [δέσμη μέτρων για τη στήριξη της απασχόλησης των νέων](#), η οποία περιλάμβανε [σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με ενίσχυση των εγγυήσεων για τη νεολαία \(Γέφυρα προς την απασχόληση\)](#). Μια άλλη πρωτοβουλία για τη δημιουργία νέων ευκαιριών για τους νέους ήταν το Ευρωπαϊκό Σώμα Αλληλεγγύης ([2.3.3 Πολιτική απασχόλησης](#)) το οποίο δρομολογήθηκε από την Επιτροπή τον Δεκέμβριο του 2016. Το 2021, η Επιτροπή θα

παρουσιάσει μια ολοκληρωμένη στρατηγική για τα δικαιώματα του παιδιού, η οποία θα περιλαμβάνει δράσεις για την αντιμετώπιση του ρατσισμού και των διακρίσεων.

Επιπλέον, τον Φεβρουάριο του 2016, το Συμβούλιο ενέκρινε [σύσταση για την ένταξη των μακροχρόνια ανέργων](#), σύμφωνα με πρόταση της Επιτροπής.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η Συνθήκη της Λισαβόνας (άρθρο 19 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ) έδωσε στο Κοινοβούλιο εξουσία έγκρισης όσον αφορά τη θέσπιση νομοθεσίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Το Κοινοβούλιο συμμετείχε ενεργά στη συζήτηση που οδήγησε στην προσθήκη του εν λόγω άρθρου και ζητεί συχνά από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την πλήρη και έγκαιρη εφαρμογή των σχετικών οδηγιών. Στο [ψήφισμά του της 7ης Φεβρουαρίου 2018](#) σχετικά με την προστασία των μειονοτήτων και την απαγόρευση των διακρίσεων σε βάρος τους στα κράτη μέλη της ΕΕ, το Κοινοβούλιο εξέφρασε τη λύπη του για την έλλειψη προόδου όσον αφορά την οριζόντια οδηγία για την καταπολέμηση των διακρίσεων και ζήτησε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να επαναλάβουν τις διαπραγματεύσεις. Επανέλαβε τα εν λόγω αιτήματά του σε σειρά μεταγενέστερων ψηφισμάτων, ενώ το θέμα συζητήθηκε από την ολομέλεια τον Οκτώβριο του 2019. Το Κοινοβούλιο έχει ζητήσει επίσης τη συνεκτίμηση της διάστασης της ισότητας των φύλων στους προϋπολογισμούς και στη χάραξη πολιτικής, καθώς και τη διεξαγωγή εκτιμήσεων επιπτώσεων με γνώμονα το φύλο κατά τη διαμόρφωση κάθε νέας πολιτικής. Στα ψηφίσματά του εκφράζει επίσης ανησυχία για τη διάσταση του φύλου στο φαινόμενο της φτώχειας και το χάσμα μεταξύ των φύλων στις συντάξεις (π.χ. στα [ψηφίσματα της 14ης Ιουνίου](#) και της [16ης Νοεμβρίου 2017](#)). Το ψήφισμά του της [17ης Απριλίου 2018](#) επικεντρώνεται στην ενδυνάμωση των γυναικών και των κοριτσιών μέσω του ψηφιακού τομέα.

Το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα εγκρίνει ψηφίσματα με στόχο την ενίσχυση της δράσης της ΕΕ που αποσκοπεί στη βελτίωση των συνθηκών και των προοπτικών των κοινωνικά μειονεκτούντων ατόμων και τη μείωση της φτώχειας, π.χ. το [ψήφισμά του της 8ης Οκτωβρίου 2020 σχετικά με την απασχόληση και τις κοινωνικές πολιτικές της ζώνης του ευρώ το 2020](#), στο οποίο εξέφρασε την ανησυχία του για τις καταστροφικές κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης COVID-19 και κάλεσε την Επιτροπή να αναπτύξει πολιτική στρατηγική για την αντικατάσταση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» με στόχο την εξάλειψη της φτώχειας. Στο ψήφισμα αυτό, το Κοινοβούλιο επανέλαβε επίσης παλαιότερες εκκλήσεις για μια ευρωπαϊκή εγγύηση για τα παιδιά, για τη θέσπιση ενός ευρωπαϊκού συστήματος ανασφάλισης της ανεργίας και για τη συνοχή των ειδικών ανά χώρα συστάσεων (ΣΑΧ) στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου με τους οικονομικούς, κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς στόχους της ΕΕ.

Το Κοινοβούλιο επικεντρώθηκε επίσης στη δεινή κατάσταση συγκεκριμένων ομάδων κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Στις 17 Απριλίου 2020, ενέκρινε [ψήφισμα σχετικά με τη συντονισμένη δράση της ΕΕ για την καταπολέμηση της πανδημίας COVID-19 και των συνεπειών της](#), στο οποίο εξέτασε την κατάσταση ορισμένων ευάλωτων ομάδων και ζήτησε μια ολοκληρωμένη στρατηγική για την καταπολέμηση της φτώχειας. Στο εν λόγω ψήφισμα, το Κοινοβούλιο κάλεσε επίσης τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι οι υπηρεσίες φροντίδας και υποστήριξης σε επίπεδο κοινότητας που χρειάζονται τα άτομα με αναπηρίες χρηματοδοτούνται, είναι καλά εξοπλισμένες και επαρκώς στελεχωμένες.

Την 1η Ιουλίου 2020, το Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με διανοητική αναπηρία στην κρίση COVID-19](#) και, στις 17 Σεπτεμβρίου 2020, ενέκρινε [ψήφισμα σχετικά με την εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών ένταξης των Ρομά](#), στο οποίο καλούσε τα κράτη μέλη να καταβάλουν περισσότερες προσπάθειες για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της αθιγγανοφοβίας, τη βελτίωση της ζωής των ατόμων καταγωγής Ρομανί και την προστασία της υγείας τους εν μέσω της κρίσης COVID-19.

Aoife Kennedy / Zahra Boudalaoui-Buresi
11/2020

